

felt, i hvilke det ærede Medlem brugte sin Myndighed som Kultusminister til at slaa Døren i Laas lige for Næsen af Sogneraadene; det forekommer mig ikke at tyde paa nogen stærk Mandshæder, og derfor interesserer det mig ikke at erfare, hvorfor denne Minister er gaaet. Det ærede Medlem fra Røge omtalte ogsaa Reiskrivningen, og jeg skal dertil sige, at ogsaa dette er et mærkeligt Tegns paa Frihed fra den forrige Kultusministers Side. Forholdet var jo saaledes i Norge, at Skolerne der havde en vis Frihed, men det ærede Medlem søgte som Kultusminister at sætte alle i Spændetrøje og bød, at de skulde skrive 16 som „fejsten“ og ikke paa anden Maade, enten man saa vilde eller ej. Det forekommer mig ikke at være videre demokratisk at optræde paa den Maade, og jeg for mit Vedkommende finder, at naar man ser Sagen fra et demokratisk Synspunkt, har der ikke, siden vi fik den fri Forfatning, været nogen Minister, der har regeret mere eneældigt, end det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) gjorde, den Gang han havde den Værd at beklæde sin Post som Minister. Naar det ærede Medlem fra Røge har læst den Rede-gørelse, som det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) offentliggjorde straks, efterat han var fratraadt sin Plads som Kultusminister, og hvor det ærede Medlem udtalte til min og mange andres Forundring, at han i sin Tid tog Sæde i Ministeriet, ikke af særligt Hensyn til de Institutioners Tærv, som han var kaldet til at varetage, men fordi han øjnedes, at der vilde komme en Konflikt mellem Statsmagtens forskellige Faktorer, og saa har det ærede Medlem selv meddelt Offentligheden, at han ikke tog Sæde i Kongens Raad for at forhindre en saadan Konfliktis Udbrud til Skade for Konge og Land, men fordi det ærede Medlem vilde benytte denne Konflikt til at løse et andet Spørgsmaal, som ikke kunde løses ad lovlig Vej, fordi Folketinget ikke vilde give sit Samtykke til de Benge, som skulde anvendes dertil. Det forekommer mig, at man der har en saa aaben Udtalelse, saa stærkt antikonstitutionel som ikke nogensinde før har foreligget i alt, hvad der hidtil er budt os, og at det søger sin Vige, at en Mand tager Sæde i Kongens Raad ikke for at forhindre en mulig Konflikt, men for at udnytte den til at fremme Formaal, som han efter sin Stilling ikke er særlig kaldet til at fremme — saa forekommer det mig besynderligt, at en Demokrat, som det ærede Medlem fra Røge finder sig foranlediget til at efterlyse den forrige Kultusminister. For Resten haaber jeg, at der ogsaa for Fremtiden skal være et saa godt For-

hold mellem disse to ærede Medlemmer, at det ærede Medlem fra Røge vil kunne faa den Oplysning, han søger, naar han henvender sig privat til det ærede Medlem fra Storeheddinge; for mig har det ikke nogen Interesse. Det ærede Medlem (Hørup) kom siden ind paa sin gamle Ræphest, at tale om Alderdomsforførgelsesloven. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde tale jagtere derom, end han hidtil har gjort, da det har vist sig, at de Profetier, som det ærede Medlem gjorde sig til Tolk for i forrige Samling, ikke ere slaaede til. (Afbrydelse af Bux: Ja, det er et stort Spørgsmaal). Ja, det ærede Medlem fra Ribe har maaske en anden Opfattelse, men maaske jeg kan faa Lov til at fremsætte min, saa kan det ærede Medlem, der jo skal have Ordet siden, vente med at fremsætte sin. Det ærede Medlem fra Røge mente, at Alderdomsforførgelsesloven var fremsat under en saa uheldig Form, at Fattigfolk vilde genere sig for at søge denne Hjælp, fordi den havde Karakteren af Fattighjælp. Denne Profeti har vist sig fuldstændig urigtig, den er ikke gaaet i Opfyldelse. Saa snart de fattige kun have opnaaet 60 Mars Alderen, ere de ganske rolig Dagen efter komne med deres Andragender, der har ikke været noget i Vejen derfor, og jeg har aldrig hørt nogen Fattigmand genere sig for at gaa til Sogneraadet. Jeg har den Opfattelse, at adskillige søge, før det er nødvendigt, saa ivrige ere de paa det; det har altsaa vist sig at være en daarlig Profeti, at Loven skulde være saa affkræftende for Smaafolk, at de ikke ville benytte den, og det er ogsaa mærkeligt, at ikke flere have efterkommet den Opfordring, som kom frem fra en vis Side, at man skulde ignorere denne Lov. Det er mærkeligt, at Demokrater sige, at man skal ignorere en Lov; det forekommer mig dog at være et godt demokratisk Standpunkt, at respektere Loven. Den ærede Rigsdagsmand udtalte ogsaa forrige Aar en Profeti om, at denne Lov vilde bidrage til, at Sogneraadene tømte Kommunekasjerne, men i Jorgaars beklagede han sig over, at Sogneraadene havde givet for lidt; man ser altsaa, at hans Belysning i forrige Samling har været aldeles ubegrundet. Denne Lov er opfattet og udført gennemgaaende paa loyal Maade, og Sogneraadene have vist sig den Tillid værdig, som Lovgivningsmagten har vist dem i forrige Samling. Det ærede Medlem fra Røge var saa misfornøjet over, at Amtsraadene og Sogneraadene have fundet hinanden og holdt Møder om denne Sag, hvor de, som han udtrykte sig, have lavet den Lov færdig, som vi skulde have gjort færdig i forrige Samling. Jeg har en